

τάρει γύρω στο καράβι.
Ήταν μαύρη και χίτρινη με μεγάλες ραβδώσεις ενός ξεβαμμένου γαλάζιου.

ΩΡΑΙΑ ΕΣΠΕΡΙΔΑ

Βραδυνάζει στην 'Αμερικήνικη ακτή.
Πουθενά πουλιά και ψάρια.
Μιά άλυσσίδα τ' απαράλλαχτα, σκεπασμένα με θεριμμένη βλάστηση δουνά.

Ή θάλασσα λάδι,
κι' ο ουρανός τὸ ἴδιο.

Σκέφτομαι δυὸ φίλους πού ἔπιασα στὸ καράβι και μ' ἄφησαν στὸ Ρίο.

Τὸν κ. Λοπάρ ἔμπορικό πράκτορα στὶς Βρυξέλλες, ἔξυπνο, γοητευτικό πού μου κράταγε συντροφιά στὸ τραπέζι ἢ στὸ καπνιστήριο τὸ βράδυ, μπροστά σέ μιά μπουκάλια ούίσκυ

καὶ τὴ λευκὴ Μπουμπιού—λευκὸ μπουμπιούκι, τὴν πὸ καλὴ ἀπ' τὶς φίλες, πού κολιμπώσαμε μαζί γιὰ ὥρες στὴν πισίνα, πρῶτὴ και βράδυ.

Ἐμεῖς οἱ τρεῖς φτιάξαμε ἓνα γκρόντ πολὺ εἴθιμο πού ἔκλαιγε ἀπ' τὸ πολὺ γέλιο.

Εἶχαμ' ἐνοχλήσει τὸν κόσμον ὅλο στὸ καράβι και σκανδαλίσαμε τοὺς δημόσιους ὑπάλληλους και τοὺς ἀνώτατους στρατιωτικούς.

Δὲν εἶχα ποτὲ γελάσει τόσο, δῶ και δέκα χρόνια. Εἴκοσι μέρες γέλαγα.

Ἀρρώστησα ἀπ' τὸ γέλιο και πάχυνα ἔξι κίλά.

Γιὰ σας καλοὶ μου φίλοι, καλὴν ἀντάμωση. Θὰ ξαναβρεθοῦμε στὸ καράβι γυρίζοντας στὴ Γαλλία, ἢ κάποια ἄλλη μέρα στὸ Παρίσι, ἢ στὶς Βρυξέλλες, ἢ ἄλλοῦ σ' ἓνα τραῖνο πού θὰ πηδάει τὶς Ἄνδεις, ἢ στὸ καράβι πού θ' ἀρμενίζει γιὰ τὴν Ἀδριαθία. Θάξουμε πάντα τὸν ἴδιο μπάρμαν γιατί ὁ κόσμος εἶναι πολὺ μικρὸς γιὰ τὸσον εἴθιμους συντρόφους.

Καλὴν ἀντάμωση. Σὲ λίγο.

ΣΤΙΠΝΗΜΑ

Εἶμμα γυμνός.

Ἐκανα κούλας τὸ μπάτιο μου,
τρίβομαι με κολώνια.

ΣΥΓΧΡΟΝΟΙ ΙΤΑΛΟΙ ΠΟΙΗΤΕΣ

★ (Ἀπ' τοὺς Ἴταλοὺς αὐτοὺς ποιητές, ἐκλεκτοὺς τῆς σύγχρονης ἰταλικῆς ποίησης, οἱ Τζιουζέππε Λόνγκο, Οὐγκο Φάζολο και Νάτ Σκαμιάκκα μεταφράζονται γιὰ πρώτη φορά στὴ νεοελληνικὴ γλώσσα ἀπ' τὸ συνεργάτη μας Φοῖβο Δέλφη).

Ντιέγκο Βαλέρι

ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ

Ὁ ἀνεμος πού μᾶς φέρνει μᾶς ἀπάξει
ἀπ' τὴν ἀγάπη τῶν ἐαυτῶν μᾶς

ἓνα τεμπέλικο ἱστιοφόρο γλυστῶ στὸ φινιστρίνι μου.

Κάνει κρῶ ἀπὸ τὸ πρῶτ.

Ταχτοποιῶ τὰ χαρτιά μου.

Ἔχει ποῦσι.

Κανονίζω τὸ ρολόι.

Οἱ μέρες μου θάνα πολὺ γεμάτες.

Δὲν ἔχω νὰ χάσω λεπτό.

Γράφω.

CAP FRIE

Ἄκουσα τὴ νύχτα τούτη μιὰ παιδικὴ φωνὴ
πίσω ἀπ' τὴν πόρτα μου

γλυκειά,

μελωδική,

καθάρια.

Μοῦ ἔκανε καλό.

ΦΕΡΝΑΝΤΟ ΝΤΕ ΝΟΡΟΝΧΑ

Ἄπὸ μακρὰ θὰ μίλαγες γιὰ δυθισμένη καθεδράλα.

Ἄπὸ κοντὰ

εἶναι νησι μετ' ὅσον ἔντονους χρωματισμούς.

Τὸ πράσινο τοῦ χορταριοῦ ὀλόχρυσο.

ΛΗΟΝΕΡΑ

Ἡ θάλασσα ἐξαικολουθεῖ νὰ εἶναι ἀπὸ γαλάζιο τῆς θάλασσας.

Ὁ καιρὸς ἐξαικολουθεῖ νὰ εἶναι ὁ πὸ ὠραῖος πού γνώρισα ποτὲ σὲ θάλασσα.

Αὐτὸ τὸ ταξίδι ἐξαικολουθεῖ νὰ εἶναι τὸ πὸ ἥρεμο, τὸ πὸ φτωχὸ σὲ γεγονότα πού μπορούσες νὰ φανταστεῖς.

ΣΤΗΝ ΑΜΜΟ

Τὸ κεφάλι μου θρηματισμένο ἀπ' τὴν πέτρα τοῦ ἡλιου.

Στὴν ἄμμο

δὲν ἔμεινε παρὰ τὸ στόμα μου,
ἀνοιχτὸ σάν τὴ μήτρα τῆς μάννας μου
και οὐρλιάζει.

ΓΙΑΤΙ ΓΡΑΦΩ

Γιατί...

Μετ. Γ. Κ. Καραβασίλης

και μᾶς χαρίζει στὸν κόσμο. Κι ὅλας εἶναι κοντὰ ἢ μέρα πού ἡ καρδιά μας θὰ εἶναι ὅλη γιὰ τ' ἄθῳα πράγματα, ὅπως ὅταν γεννιόμαστε.

ΤΖΙΟΥΖΕΠΠΕ ΛΟΝΓΚΟ

ΠΑΛΙΕΣ ΜΕΡΕΣ

Κι' ἔτσι ἀντιπροσωπεύσαμε

παλιές μέρες

σκοτεινές συμφορῆς

δυνατὲς μουρουδιές